

בית משפט השלום בנתניה

21 דצמבר 2010

ת"א 2872-07 שרעבי נ' דיין ואח'

בפני כב' השופטת ד"ר איריס רבינוביץ ברון

תובע ששון שרעבי
ע"י ב"כ עו"ד אופיר יצחקי

נגד

נתבעים 1.איציק דיין
2.חב' דורס ארונות הזזה בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד עידו אקרמן

פסק דין

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

מבוא

1. התובע, מר ששון שרעבי, הגיש תביעה על סך 61,350 ₪ כנגד הנתבעים מר איציק דורון (להלן: הנתבע) וחברת דורס ארונות הזזה בע"מ.

טענות הצדדים

2. לטענת התובע, בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה היה הנתבע המנהל ובעל המניות היחיד בחברת מדיין ובחברת דורס. ביום 22.5.02 פוטר התובע מעבודתו בחברת מדיין. לאחר שפוטר התובע הגיש תביעה בבית הדין לעבודה כנגד חברת מדיין וכנגד הנתבע. התביעה כנגד הנתבע נדחתה על הסף בהעדר עילה. לטענת התובע, התביעה כנגד הנתבע נדחתה על רקע טענתו כי הנתבע התחייב אישית לשלם לו את הסכומים המגיעים לו בסיום העסקתו. ביום 11.7.2006 ניתן פסק דין כנגד חברת מדיין (מוצג א' בתיק המוצגים של התובע).

3. לטענת התובע, פתח תיק הוצל"פ בנסיון לגבות את חובו מחברת מדיין, אך התברר לו כי אותה חנות שהופעלה על ידי חברת מדיין מופעלת על ידי הנתבעת תחת אותו שם מסחרי ונמכרת בה אותה סחורה. התובע טוען כי חברת מדיין והנתבעת הינן "אותה גב' בשינוי אדרת". לטענתו, יש להן אותו רו"ח. התובע טוען כי הנתבע, ניצל את האישיות המשפטית הנפרדת של החברות כדי להעביר את פעילותה של חברת מדיין לרבות חלק מעובדיה, ציוד

בית משפט השלום בנתניה

21 דצמבר 2010

ת"א 2872-07 שרעבי נ' דיין ואח'

1 וסחורה לנתבעת. לטענת התובע, בדרך זו, חברת מדיין רוקנה על ידי הנתבע והנושים ובכלל
2 זאת התובע, נותרו ללא יכולת לגבות את החוב. לטענת התובע, העברת הציוד והמוניטין
3 מחברת מדיין לנתבעת נעשתה ללא תמורה ממשית בפועל. התובע מפנה לעניין זה לחשבונית
4 המס שהוציאה הנתבעת בעניין (מוצג ד' לתיק המוצגים). התובע טוען כי בפועל הנתבעת
5 עוסקת באותו תחום פעילות שעסקה בו חברת מדיין וממשיכה להפעיל את אותם סניפים.
6 התובע טוען כי הנתבע חב לו באחריות אישית, מאחר והוא מנהל את החברות מתוך כוונת
7 מרמה מכוונת. לטענתו, הנתבע הוא הרוח החיה מאחרי שתי החברות ותכנן מראש שלא
8 לשלם לו את חובו.
9 התובע אף טוען כנגד התנהגותו של הנתבע כלפיו במהלך ההתדיינות בפני בית הדין לעבודה
10 וכי הנתבע העלים מעיניו של התובע את מצבה של חברת מדיין שהינה למעשה בלתי
11 סולבנטית.
12 עוד טוען התובע כי הנתבעים התעשרו על חשבונו.
13 התובע טוען כי יש להורות על הרמת מסך וחיוב הנתבעים בחוב הפסוק של חברת מדיין
14 כלפיו.
15
16 הנתבע טוען למעשה בי דין לאחר שנדחתה על הסף תביעת התובע כנגדו בבית הדין לעבודה. 4.
17 הנתבע טוען כי חברת מדיין לא התכוונה לפגוע בזכויותיו של התובע, מפנה לעניין זה לכך
18 שחברת מדיין שילמה לתובע לאחר פיטוריו סך של 43,656 ₪.
19 לטענתו, אף הציעה חברת מדיין לשלם לתובע סכום נוסף של 38,000 ₪ במהלך ההתדיינות
20 בבית הדין לעבודה, אך התובע סירב לכך ובסופו של דבר נפסק לו סך של 42,000 ₪.
21 לטענת הנתבע, התובע מנסה "לעקוף" את החלטת בית הדין ומדובר בשימוש לרעה בהליכי
22 משפט וחוסר תום לב.
23
24 לטענת התובע, רק ביום 2.7.03, כשנה לאחר הפסקת עבודתו של התובע אצל חברת מדיין
25 הועברו לנתבע המניות של שאר בעלי המניות (פרוי' האסיפה המיוחדת של בעלי המניות
26 ואישור רוי"ח צורפו כנספחים ג' ו-ד' לתיק המוצגים מטעם הנתבעים).
27 התובע טוען כי לפי ייעוץ רוי"ח של חברת דורס וחברת מדיין הוחלט על פתיחת חברה נוספת
28 למדיין, חברת דורס, וזאת מתוך הערכה שעדיף לנהל את העסק באמצעות שתי חברות,
29 כאשר דורס תעסוק בתחום השיווק ומדיין בתחום הייצוא. לאחר מס' חודשים נוכח הנתבע
30 כי הדבר אינו יעיל ומסב נזקים. לפיכך, החליט בסוף שנת 2005 לנהל את כל הפעילות
31 באמצעות הנתבעת בלבד. חברת מדיין סיימה את העבודות להן התחייבה כלפי לקוחותיה
32 והלקוחות החדשים טופלו על ידי חברת דורס.
33
34 לטענת הנתבע, הציוד של חברת מדיין נמכר, כספי המכירה שימשו להסדרת עניינה, בעניין
35 זה הפנה הנתבע לחשבונית לגבי מכירת מכשיר סי.אן.סי לחברת א. תובל (חשבונית צורפה

בית משפט השלום בנתניה

21 דצמבר 2010

ת"א 2872-07 שרעבי נ' דיין ואח'

- 1 כנספח ז' לתיק המוצגים מטעם הנתבעים). כן טען הנתבע כי הנתבעת רכשה את כל הציוד
2 של חברת מדיין וצירף לעניין זה חשבונית מיום 30.12.05.
3
4 לפיכך, טוענים הנתבעים כי לא הייתה כל הברחת נכסים. אין עילה להרמת מסך וכי הציוד
5 נמכר לאור יום. לעניין העובדים, צוין כי עם הפסקת הפעילות של חברת מדיין שני עובדים
6 פוטרו וחמישה עברו לעבוד אצל הנתבעת.
7
8 לעניין הסניפים, נטען כי שניים מהסניפים נסגרו. עוד נטען כי השם המסחרי "דורס" הינו
9 שם נפוץ בענף.
10
11 .5 מטעם התובע הוגש תצהירו. מטעם הנתבעים הוגש תצהירו של הנתבע. הצדדים נחקרו על
12 תצהיריהם והגישו סיכומים בכתב.
13
14 **דיון והכרעה**
15
16 .6 אין מחלוקת כי התובע היה עובד של חברת מדיין מסחר בע"מ (להלן: "חברת מדיין") אשר
17 הנתבע היה בעל מניות בה. לאחר הפסקת עבודתו בחברת מדיין הגיש התובע תביעה לבית
18 הדין לעבודה. התביעה התקבלה בחלקה וביום 11.7.06 נפסק לתובע סך של 42,268 ₪
19 בתוספת הפרשי הצמדה וריבית ממועד סיום ההעסקה (22.5.02) וכן שכ"ט עו"ד בסך 6,000
20 ₪ בתוספת מע"מ. כמו כן, אין מחלוקת כי התובענה בבית הדין לעבודה הוגשה על ידי
21 התובע מלכתחילה אף כנגד הנתבע. התביעה האישית כנגד הנתבע נמחקה על הסף על ידי
22 בית הדין לעבודה בהחלטת כב' השופטת דינה אפרתי מיום 12.5.03.
23
24 .7 מאחר והתביעה האישית של התובע כנגד הנתבע נדחתה על הסף על ידי בית הדין לעבודה,
25 הרי שהתובע רשאי להעלות כנגד הנתבע אך ורק טענות לאחריות שמקורם במעשים
26 המאוחרים למועד מתן ההחלטה בדבר סילוק התביעה כנגדו על הסף.
27
28 .8 בכל הנוגע לטענות התובע לעניין אופן התנהלות הנתבע במהלך ההתדיינות בבית הדין
29 לעבודה, לא מצאתי כי התובע הוכיח שהנתבע נהג בחוסר תום לב. אף לא מצאתי דמיון בין
30 הפסיקה שצורפה על ידי התובע למקרה זה.
31
32 .9 השאלה העיקרית הטעונה הכרעה הינה האם הוכיח התובע שמתקיימים התנאים להרמת
33 מסך ההתאגדות בהתאם להוראות סעיף 6 לחוק החברות תשנ"ט-1999 (להלן: "חוק
34 החברות").
35

בית משפט השלום בנתניה

21 דצמבר 2010

ת"א 2872-07 שרעבי נ' דיין ואח'

1 בהתאם להוראות סעיף 6 לחוק החברות, ניתן להרים את מסך ההתאגדות ככל שמוכח כי
2 נעשה שימוש לרעה במסך ההתאגדות באופן שיש בו כדי להביא לקיפוח נושים.

3
4 בהתאם לפסיקה, השימוש בסעיף זה נעשה רק במקרים חריגים, וזאת מאחר ונקודת
5 המוצא היא כי יש לשמור על עיקרון האישיות המשפטית הנפרדת.

6 בפסיקה נקבע כי ביהמ"ש לא ירשה את ניצולו לרעה של עיקרון האישיות המשפטית לשם
7 הברחת נכסים (ר' ע"א (חיפה) 4128/96) הנסיכה מפרץ חיפה בע"מ נ' אלבו פרלה ואורי
8 (פורסם במאגרים) פסקה 6 .

9
10 ר' גם ד"ר י. בהט **חברות החוק החדש והדין העשור השני** (מהדורה 11, 2009, כרך א') בעמ'
11 : 159

12
13 **"בגדר האדם המוגן, שמנסים להונות אותו, עשויים**
14 **לבוא, למשל נושים. לפעמים הכוונה לנושים של**
15 **החברה. הנוסח החדש מדבר על קיפוח נושים, לפחות**
16 **ככל הנוגע לייחוס חוב. ברור, שניתן לעשות כן גם**
17 **בהקשר של ייחוס חובה (בפסקה ב)). בדומה, גם**
18 **לגבי ייחוס זכות, ובמסגרת זאת ניתן להצדיק אותם**
19 **המקרים בהם קיים ניסיון מלאכותי להברחת נכסים**
20 **על ידי העברת הזכויות להן לחברה או לחברה אחרת**
21 **וכדומה".**

22
23 במקרה שבפניי, עולה מחומר הראיות כי החל מיום 2.7.03 היה הנתבע המנהל ובעל המניות
24 היחיד של חברת מדיין. חברת דורס הוקמה בשנת 2004. אף בתצהירו של הנתבע נאמר כי
25 הפעילות שבוצעה בעבר בחברת מדיין עברה להתבצע על ידי חברת דורס (ר' סעיף 17
26 לתצהיר הנתבע).

27
28 עיקר מצבת העובדים, הציוד, המוניטין ומקומות הפעילות עברו מחברת מדיין לחברת
29 דורס.

30
31 העובדה שהכתובת הרשומה של הנתבעת שונה משל חברת מדיין ושחלק מהסניפים נסגרו,
32 אין בה כדי לשנות באופן מהותי את התמונה המתקבלת לפיה, חברת דורס למעשה
33 ממשיכה את פעילותה של חברת מדיין. אין מחלוקת כי הפעילות של חברת מדיין הופסקה
34 לאחר שנקלעה לקשיים.
35

בית משפט השלום בנתניה

21 דצמבר 2010

ת"א 2872-07 שרעבי נ' דיין ואח'

1 הנתבע אף העיד כי הנתבעת שילמה חובות לספקים של חברת מדיין.

2

3

התובע טוען כי הנתבעים הבריחו נכסים של חברת מדיין לנתבעת.

4

5

אין חולק כי הציוד של חברת מדיין הועבר לנתבעת, כאסמכתא לכך שהעברה היתה

6

בתמורה, צורפה על ידי הנתבעים חשבונית שהוצאה על ידי חברת דורס מיום 30.12.05

7

(נספח ד' לתיק המוצגים של התובע). המדובר בחשבונית עצמית שהוציאה חברת דורס

8

לעצמה ובה נכתב כך:

9

10

" עסקת רכישת ציוד ממדיין:

11

מכונות וציוד - 91,420 .

12

ריהוט וציוד - 83,654 .

13

רכב - 28,842 .

14

מלאי - 184,117

15

סה"כ - 398,033 .

16

17

הנתבעים לא צירפו כל אסמכתא לכך ששולם על ידי הנתבעת לחברת מדיין הסך של

18

398,033 ₪.

19

20

בחקירתו הנגדית העיד הנתבע כי אשתו קיבלה ירושה בסך 180,000 ₪ וכי השתמש בסכום

21

זה, בין היתר, לצורך תשלום לספקים.

22

23

כן העיד כי אחד מהתנאים שהציבה אשתו לכך שתיתן לו את הסכום האמור שקיבלה

24

בירושה היה כי ישמש כמנהל יחיד ויקים חברה חדשה (ר' סעיף 33, 34 לפרו' הדיון).

25

26

הנתבע אף העיד כי מסכום זה שילם עבור המכונות של חברת מדיין. כאשר עומת עם

27

העובדה שהחשבונית העצמית בסכום גבוה בהרבה מהסכום שקיבל בירושה השיב כך (ר'

28

עמ' 35 ואילך לפרו' הדיון).

29

30

"ש. תראה. כשאני מסתכל על החשבונית. אני מפנה את

31

בית המשפט לחומרים של דורס בתיק מוצגים של התובע

32

גברתי. נספח ד'.

בית משפט השלום בנתניה

21 דצמבר 2010

ת"א 2872-07 שרעבי נ' דיין ואח'

- 1 ת. אתה בטח תראה לי חשבונית יותר גדולה. אז הפקדתי
2 את הכסף הזה בבנק והתגלגלתי ושילמתי את זה לאט לאט.
3 מה לעשות?
4 עו"ד אקרמן: תסתכל על ה-
5 העד: בסדר, אני רואה.
6 ש.: רשום כאן עסקת רכישת ציוד ממדיין, מכונות וציוד.
7 ת. נכון.
8 ש. ריהוט וציוד, רכב ומלאי.
9 ת. נכון,
10 ש. סך שלוש מאות תשעים ושלו (כך במקור - א.ר.ב.),
11 שמונה ושלושים ושלוש ₪.
12 ת. יפה. מכונות,
13 ש. אתה יכול להסביר לנו איך במאה שמונים,
14 ת. נו,
15 ש. אתה שילמת את כל השלוש מאות תשעים ושלוש?
16 ת. בוא אני אסביר לך, מכונות ומלאי, וציוד רשום פה
17 תשעים ואחד אלף שקל זה חצי מהסכום? כן, יפה? ריהוט
18 משרדי וכל מה שמסביב לזה. אם זה מלאים שזה הדבר הכי
19 עיקרי פה המלאים. התגלגלתי דרך חשבון בנק שהקמתי
20 דרך הכסף הזה. של המאה שמונים אלף שקל. התשעים
21 האלה שנשארו.
22 ש. מה הכוונה התגלגלת? לקחת הלוואה במדיין,
23 ת. לא,
24 ש. לקחת הלוואה בדורס והעברת למדיין בבנק?
25 ת. הפקדתי, הפקדתי תשעים אלף שקל. החוב של
26 הספקים שאתה מדבר עליהם שהיו במדיין, החוב של
27 הספקים העברתי אותו לדורס. שילמתי מהתשעים אלף
28 שקל האלה ונשארו לי לאט לאט לכולם.

בית משפט השלום בנתניה

21 דצמבר 2010

ת"א 2872-07 שרעבי נ' דיין ואח'

- 1 ש. הבנתי.
- 2 ת. לאט לאט עד היום הם עובדים איתנו על זה.
- 3 ש. אז למה, תראה, אז למה לא שילמת, היה לך תשעים
- 4 אלף שקל ביד. למה לא העדפת את העובד שנתן, התמסר
- 5 אליך במשך כל השנים, הגדיל את המכירות שלך, הוא לא
- 6 היה לא, הוא, תראה, הוא לא, הוא היה עובד טוב. גם מתוכן
- 7 השיחה שהוקלטה.
- 8 ת. נו,
- 9 ש. אתה עוד רוצה אותו כזכיון. כלומר, הוא היה טוב
- 10 כלפיך.
- 11 ת. גם אני הייתי טוב כלפיו.
- 12 ש. בסדר, אני לא אומר, אני עכשיו אומר. מה הוא היה
- 13 כלפיך.
- 14 ת. או קי.
- 15 ש. אז למה לא נתת לו עדיפות, במסגרת הנושים שהיו
- 16 למדיין? יש פסק דין זה לא חשבוניות, זה לא תעודות
- 17 משלוח. יש פסק דין. תכבד את פסק הדין. אז למה שמת
- 18 אותו בסדר עדיפות אחרון? בוא תסביר לנו את זה.
- 19 ת. אני לא שמתו אותו בסדר עדיפויות אחרון,
- 20 ש. למה לא שילמת לו מהתשעים אלף?
- 21 ת. סליחה, סדר עדיפויות האחרון, הראשון, אני מצטער
- 22 מאוד להגיד לך. הסדר עדיפויות הראשון זה אני, זה
- 23 המשפחה שלי, זה הילדים שלי. זה המשכורת שלי זה
- 24 הפרנסה שלי. הבנת?

ורי עמי 39 לפרוי הדיון:

27

בית משפט השלום בנתניה

21 דצמבר 2010

ת"א 2872-07 שרעבי נ' דין ואח'

1 ש. הבנתי. עכשיו. תראה. אני אומר לך שלא העברת
2 כספים בכלל למדיין. מאחר ודורס, הוציאה חשבונית
3 עצמית. זה מוצג ד' גברתי. הוציאה חשבונית עצמית.
4 לעצמה, לדורס.
5 ת. אופיר,
6 ש. בגין הציוד של מדיין. כלומר, לא צריך להיות כאן רואה
7 חשבון כדי להבין, צריך להיות רק עצמאי, ואתה היית ברוך
8 השם עצמאי ומנהל חברות. אז אם הוצאת חשבונית עצמית.
9 כלומר, זה נרכש על פי שווי ספרים. על הנייר, בלי העברת
10 כספים. זה נכון?
11 ת. אופיר, יש לי רואה חשבון בשביל זה, אני לא מבין
12 בדברים האלה. זה אני אגיד לך הכתב אולי זה כתב של
13 אשתי אז שקנתה את זה.
14 ש. אשתך,
15 ת. יכול להיות. יכול להיות, יכול להיות. מעבר לזה שתבין.
16 מעבר לזה יש לי רואה חשבון שאמר לי, על פי חוק צריך
17 לעבוד ככה וככה וככה. וככה עבדתי. זה לא מעניין אותי, אם,
18 אם אני פועל לפי החוק, אז אני פועל לפי החוק. זה הכל. זה
19 לא מעניין אותי איזה חשבונית הוציאו ומה הוציאו. אם זה
20 על פי חוק ושום רשות לא באה אלי ואומרת לי מה זה הדבר
21 הזה? אין לי בעיה עם זה, יש לי רואה חשבון בשביל זה.
22 ש. טוב. מי המליץ לך להוציא חשבונית עצמית? הרואה
23 חשבון שלך?
24 ת. הוא אמר לי מה לעשות, ככה עשיתי. זה הכל".
25
26

27 עולה מן האמור, כי הנתבע לא יכול היה לתת הסברים לעניין האופן בו שולם הסכום של
28 398,033 ₪ על ידי הנתבעת לחברת מדיין.
29

בית משפט השלום בנתניה

21 דצמבר 2010

ת"א 2872-07 שרעבי נ' דיין ואח'

- 1 אין מחלוקת שהועברו לנתבעת ציוד, מכונות ורכב של חברת מדיין. הנתבע היה באותה עת
2 בעל המניות והמנהל של הנתבעת ושימש כבעל המניות היחיד. למעשה אין אינדקציה כי
3 סכום הרכישה אכן שולם. הנתבעת נכנסה למעשה לנעליה של חברת מדיין. לאור האמור
4 לעיל, מתקיים בסיס מספיק על מנת לקבוע כי נעשה שימוש לרעה באישיות המשפטית
5 הנפרדת ולפיכך, יש מקום להעתר לתביעה להרמת מסך כלפי הנתבע והנתבעת.
6
7 התובע הגיש את התביעה על סך 61,341 ₪ וצירף קבלה עבור תיק הוצל"פ בגין הסכום .10
8 האמור. לא מצאתי לחייב בהתאם לסכום זה אלא בהתבסס על החיוב שנפסק לתובע על ידי
9 בית הדין לעבודה.
10
11 לנוכח האמור, אני מורה כי על הנתבעים, יחד ולחוד, לשלם לתובע תוך 30 יום את הסך של .11
12 42,268 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 22.5.02 ועד התשלום המלא בפועל
13 וכן סך של 6,000 ₪ בתוספת מע"מ ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום 11.7.06 ועד
14 התשלום המלא בפועל. כמו כן, ישלמו הנתבעים לתובע את הוצאות המשפט בתוספת
15 הפרשי הצמדה וריבית ממועד הוצאתו ועד התשלום המלא בפועל וכן שכ"ט עו"ד בסך
16 6,500 ₪.
17
18 המזכירות תמציא פסק הדין לב"כ הצדדים.
19
20 ניתן היום, יד טבת תשע"א, 21 דצמבר 2010, בהעדר הצדדים.
21
22

ד"ר איריס רבינוביץ ברון, שופטת

26
27
28